

Johann Simonius

**Epistola Ducatus Megapolitani, Ad Principes & Dominos suos clementissimos:
hoc est, Gratiarum Actio Pro Beneficiis ... tum pro stabilito iudicio Provinciali:
cum pio & ardenti voto**

Rostochi[i], 1623

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn729969614>

Druck Freier Zugang

5

Simonius, J., epistola ducatus Megapolitani ad principes et dominos suos clementissimos, h. e. gratiarum actio pro beneficiis, quae Deus per celsitudines ipsorum ducatus huic Megapolitano, praestitit, tum aliis, tum pro stabilito iudicio Provinciali. Adjecta sunt ejusdem materiae alia quoque gratulatoria, suis quaeque inscripta patroni. Rost. 1623. —

No. 18.

~~A. 1188~~⁸

EPISTOLA
DUCATUS
MEGAPOLITANI,

AD
Principes & Dominos suos
clementissimos:

hoc est,

GRATIARUM ACTIO PRO BENEFICIIS,
quæ Deus per Celsitudines ipsorum Ducatui huic Me-
gapolitano præstitit, tum alijs, tum pro stabili-
judicio Provinciali: cum pio & ardenti
voto:

SCRIPTA

JOANNE SIMONIO, *Rhetorices*
in Academia Rostochiensis P. P.

Adjecta sunt

*Etiam materia alia quoque gratulatoria, suis quoque
in scripta Patronis.*

ROSTOCHI
Excudebat JOACHIMUS PEDANUS,
ANNO M. DC. XXIII.

REVERENDISSIMI,
Illustrissimorum & Præcellissimorum

Principum ac Dominorum,

DN. ADOLPHI FRIS & DN. JOANNIS ALBERTI,
DERICI, Coadjutoris Ratzeburg.

Fratrum, Ducum Megapolitanorum, Principum ve-
tustæ gentis Henetæ, Comitum Schwerini, terrarum
Rostochij & Stargardij Dominorum,

S T E R N B E R G A M,

AD

Solemnem incluti Judicij Provincialis inaugurationem,

L E G A T I S,

*Generosis, Nobilissimis, Magnificis CL. &
amplissimis Viris,*

DN. MAURITIO v. *Mariois!* & DN. LAUREN-
tula Schwerinensis Mar- TIO STEPHANI,
schallo, Jurisconsulto

DN. GEORGIO LINSTOVIO, eximio,

Consiliarijs Celsitudinum ipsorum primarijs,

Dominis Patronis meis officiosè colendis,
S. D.

Generosi, Nobilissimi, Magnifici,
CL. atq; amplissimi viri, Domini Mæcenates colendi:
Ordinem Politicum, quantumcunq; est, qui certè ma-
ximus est, non minus atq; universum hoc theatrum
naturæ rerum, admirabili varietate & pulcritudine distinctum, per
se clarissimum atq; omni exceptione majus sui ex Deo ortus dicere
testimônium: tam evidens est, ut id, nisi Diagoras, aut quovis
atheo pejor, nemo negare ausit. Sunt autem inter præcipuas or-
dini:

dinis Politici partes Judicia legitima, in quibus auditò utroq; reo
& exploratè cognita causæ veritate à legitimo Magistratu jus dicatur. Garrit quidem apud Platonem Hippias, Legem esse Tyrannum, cogentem multa facere contra naturam. Nos verò statui-
mus, Hippiam hujusq; similes esse organa Diaboli, Politicq; ordinis æternos hostes: certoq; persuasum habemus, non solum Leges, cum recta ratione congruentes, esse à natura; sed honestissimam quoq; esse atq; plenissimam humanitatis disputationem forensam: tum quod hinc non omnia dijudicantur vi, sicut inter bel-
luas, sed oratione & sapientia dirimuntur controversiæ; id quod dignissimum est hominis natura: tum, quod in foro honestæ rationes conferuntur, veritas omniumq; virtutum & vitiorum ratio inquiritur, & justitia explicatur; quo ipso nihil præstantius: nihil majus: tum deniq; quod litigator velut cedit de re sua, ejusq; arbitrium Judici. r. legi permittit; qua obedientia ad tranquillitatem vitæ communis nihil prius, nihil utilius. Nec verò movemur in-
sulsis Celsi Porphyrij, Juliani Apostatæ, aliorumq; id genus impurissimorum hominum subfannationibus, quibus dictum Christifis quis percusserit te in dexteram maxillam, obverte ei & alteram: impiè exceperunt, illudq; publicis scriptis exagitaverunt. Nec enim gesttulationem externam mandat Christus; sed odia, & excruciantis cordis recessibus pullulantem vindictæ cupiditatem, quam homo privatus, neglecto judiciorum & legum divinitus sancito ordine, exercet, severissimè prohibet. Est igitur hæc oratio Servatoris nostri, non consilium; verum quasi murus quidam athenus, quo Filius Dei munit Magistratus & judiciorum auctoritatem. Sed, quemadmodum pulcherrimum hunc naturæ ordinem raro & negligenter aspiciamus & consideramus: sic paucissimi cogitant, Deum esse auctorem legum ac judiciorum; pauciores, qua ratione judiciorum constitui tum conservari debeant. Quò majori æternarum laudum præconio mihi digni videntur Reverendissimus, Illustrissimus & Præcellissimus Principes & Domini, Dn. ADOLPHUS FRIDERICUS, & Dn. JOANNES ALBERTUS, fratres, Duces Megapolitani, Coadjutor Episcopæ Ratzeburgensis, Principes vetustæ gentis Henetæ, Comites Schwerini, terrarum Röstochij & Stargardij Domini, Domini nostri clementissimi, qui hoc tempore, de quo illud Claudiani verè dici potest:

Quis furor, ô cives, quæ tanta licentia ferri?
Gentibus invisis vestrum præbere cruorem?
Cumq; superba foret Babylon spolianda trophæis,
Bella geri placuit nullos habitura triumphos?
Heu, quantum terræ potuit pelagiq; parari
Hoc, quem civiles hauserunt, sanguine, dextræ!

• hac, inquam, tempestate, quâ unâ Eurûsq; Notûsq; ruunt, creberq; procel-
lis Africanus, & vastos tollunt ad sidera fluctus, duo maximè divina, & ad
omnem posteritatem gratissimis mentibus deprædicanda opera, ad
Religionis & Judicij provincialis stabilitatem conducentia, divi-
nitus perfecerunt. Horum posterius ego commendare carmine
quodam, cui Epistolæ titulum indidi, conatus fui: measq; has lu-
cubraciones sub V. V. V. G. G. & M. quæ præcipua pars inauguran-
di Sternbergæ judicij fuerunt, splendidissimo nomine, in vulgus
dare. Hunc meum qualemcunq; laborem ut V. V. V. G. G. & M. eo,
quo quæ grata esse solent, animo benigno excipiant, obnixè oro.
Deum, qui serenissimum Ducum Megapolitanorum stemma jam
annos ferè bis mille certa sancti conjugij lege per clarissimos He-
roas, continua serie sibi succedentes, inter tot regiarum familiarum
interitus, hucusq; propagavit, ardentibus votis precor, ut præcel-
sissimorum etiam nostrorum Principum, Patriæ patrum, conju-
gio in propagandis Heroibus, Megapolitanas terras gubernaturis,
quæ paterna est ipsius benignitas, benedicat: ut sub C. C. ipsorum
natis, & natorum natis & qui nascentur ab illis, amplissimæ hæ di-
tiones in pace florent, & quàm maximè sint beatæ, donec tuba ul-
tima decretorium illum diem accenderit: idemq; clementissimus
Pater C. C. ipsorum, prælustriusq; conjugibus adeoq; toti re-
gali Megapolitanæ domui hunc incuntem annum cum futuris cæ-
teris omnibus quàm felicissimum, Ecclesiæ Dei & Scholis quàm
maximè salutarem, toti huic Ducatui hujusq; civibus & omnibus
& singulis, V. V. Vq; G. G. & M. quàm prospertimum esse velit, ju-
beat. B. B. B. valete Viri Generosi, nobilissimi, Magnifici, CL. atq;
amplissimi, Rostochia. d. 2. Januarij 1623.

V. V. V.

G. G. & M.

Studiofissimus

JOANNES SIMONIUS M.

Rhet. in Academia Megapolitana P. P.

EPISTOLA
DUCATUS
MEGAPOLITANI,

AD

Principes & Dominos suos
clementissimos.

*F*ilia si qua potest Genitori optare salu-
tem,

*Hanc vobis Tellus Megalaburga
precor,*

Magnanimi Heroes, Regumq; Ducumq; propago,

Quos Herulum atq; ingens Teutona terra tulit:

Nobile par Fratrum, series quos longa Parentum

Dat mihi Ductores & Patria esse Patres,

*Dux & ADOLPH-FRIDERICE, & JAN-AL-
BERTE, decoris*

Quos virtus factis ditat & ornat ovans;

Megalaburga precor Terra atq; exopto salutem;

Quam Pietas meruit vestraq; cura, Patres,

Filia ego: Genitrix qua sum, si stemmata vestra,

Quis Patriam dederim, dinumerare velim;

A 3

Jam

Jam vel ab Anthyrio, paulo vè minoribus annis,
Maxima quis repetat stemmata vestra Duces.

Sed, seu gnata vocer, seu mater, duplici vobis
De vindictam vinclo me reor, & fateor.

Quò magè latitias animus mihi suggerit: utq̃
In sera maneat posteritate, precor.

Tanta est vestra, DUCES, virtus! est tanta pro-
batis

In me promeritis maxima vestra fides!

Quantus in omnigenis nunc partibus æstuet ausis

Mars diris, quis non cernit & illacrimat?

Tàm sævum furit ille, imo de gurgite Averni,

Cerberus, extractus! tanta mala ille vomit!

Dum omnes TIBRIS opes, totum & TAGUS agge-
rat aurum,

In Christi ut populum perdita turba ruat.

Horresco referens: quas Mars non diruit urbes

His annis? quos non est populatus agros?

Qua non exussit splendentia tecta malignis

Ignibus, insanus depopulator opum?

Qua non extincto vastata est vinea fructu?

Pabula que fato non perièrè pari?

Nec parsum arboribus: facies est omnibus una

Mœstitia ac luctus vitibus atq; olea.

Qui verò non cæsi homines? incensaq; templa?

Quis non est aris milite pulsus honos?

Quæ

Quae non ad stuprum rapta est cum uxore puella?

Et pejora fuit morte coacta pati?

Mactati juvenes: execti matribus ipsi

Infantes: cumq; his occubuere senes.

O fatum infandum! Sed quod sum tuta dolenda

At tanta rabie, & quod modò pace fruor:

Gratia, CHRISTE, tua est prima: hinc est gratia
magna

Vestra, DUCES, quorum virvo patrocinio.

O donum immensum! quid pace salubrius orbi?

Nonnè omnis Pax est fons & origo boni?

Pace ager excolitur: vernant rura omnia Pacis

Tempore: pace vigent pascua, taurus, oves.

Pace aurum crescit: stant urbes, oppida & arces;

Et varijs formis artificum ara calent.

Pace chelys, septem sociatis congrua nervis,

Dulce melos, doctâ tacta manu, resonat.

Pace Schola, Leges, Respublica, conjugiumq;

Curia, templa, forum, Relligioq; vigent.

Tanta bona ex vobis, Patria Patresq; Ducesq;

Sunt mihi, vestra operâ quod modò pace fruor!

Utq; alia hant repetam, qua vobis non periturum;

O Patria Patres, sunt paritura decus:

Splendida candentis quis non ad cornua Luna.

Affigat, quod nunc ritè parastis opus?

Iustitia certam quod sedem, quodq; palastram

Certo fixistis, me monitrice, loco.

De

Desine versutum crispare calumnia nasum,
Si, quod nunc dixi, dixero ceu genitrix.
Non fuit ante quidem juris Themidosq; profanus
Ufus: non dubio tramite cursus erat.
Cultus iustitiæ hîc dius fuit atq; severus,
Permixtus grata cum bonitate tamen.
Qualem sancta suis præscripsit pagina: talis
Juris semper apud me quoq; cultus erat:
Cultus, quem, vere affirmo, suspexit S ALBIS,
RHENUSq; atq; ISTER, cum VIADROq; NICER,
Obstabant quædam, quæ si fuerint vè Reorum,
Vel culpa alterius; noverit ipse Deus.
Visum etiam fuit, ut stabili sanctum atq; verendum
Jus fixum atq; uno posset id esse loco.
Qualis erat quondam sedes certa AREOPAGI:
Quale fuit POPULI Judiciumq; DEI.
Hæc movit vos cura, Duces Patriæq; Patresq;
Erigere in melius quæ modo lapsa forent.
Nec mora: delectis ex me vestrisq; dedistis,
Qui grave tractarent hoc pietatis opus.
Res benè successit: quanquam hîc nec defuit Ate,
Semper quæ magnis rebus obesse solet.
Hinc lectus sorte est MONS stella: utq; omina rebus
Sapè insunt, Monti huic quisnam ea inesse
neget?

Arx Phidia celsis fuit olim sedibus altè
Fixa, ut spectari posset ubiq; procul.

Iustitia

Justitia arx PHIDIAE est: celso vult ipsa locata

Esse loco, celsas atq; habitare domos:

Nec vult sub modium poni: vult omnibus unã

Lucere, & vires spargere ubiq; suas.

Utq; licet cœlum feriant, Marpesia cantes

Altior est cunctis fluctibus ipsa tamen:

Sic Themis alma malis est altior omnibus una:

Non curat ventos, nec fera monstra maris.

Stella quoq; ut Jovis orta suos dimittit in orbem

Flagrantes radios innocuosq; simul:

Luce sua oblustrans homines justosq; malosq;

Nec cuiquam aspectus invidet ipsa suos:

Hanc aliter Themis alma aqua est reprobisq; bo-
nisq;

Quicumq; hi fuerint, omnibus aqua patet.

Sed reprobis flagrans crux ipsa est: ipsa mali-
gnos

Ense, rota, flammis, funere, fœne rapit.

At justis merces pulcra est splendorq; benignus,

Eximijs factis præmia digna ferens.

Quid multis? vastum veluti qui navigat aquor,

Approperans terra, cœca ubi nox fuerit,

Si PHARUS observet sublimia lumina, Luna

Æmula; salvus erit cum trabe, cum socijs:

Verum, ea si somno victus, vinovè sepultus

Negligat; in præceptis seq; suosq; dabit.

B

Sic

Sic Themis optata est Pharos his, qui iussa capes-
sunt,

Qua cunctis uno dicitur ore Themis.

His vita est, his magna salus, his publica laus est:

At reliquis probrum est, nex, fera Parca, eadem.

Quam benè convenient Stellati nomina Montis

Huic operi: Patriæ cernite, quæso, Patres.

Restabat, pietate, catâ prudentia, & omni

Virtute ornati ut conspicuiq; viri

Additi huic essent, qui factis laudeq; digna

Mente serenarent Montis acumen: & hoc

Evenit rectè. primus GUNTRBERGLIUS ille

Lectus: ei junctus LUHIADESq; fuit:

Ambonobilitate, animi donisq; vigentes,

Ut statione Rei præsit uterq; sua.

Consilium his junctum est: ab HAGEN, clarissimus
arte,

Cordatus, prudens, eloquioq; valens:

WASMUNDUSQUE Petrus sacrati gloria juris;

Et, nostrum ornamento nobile, PLESSIADES:

Et ZINZERLINGIUS, præstans probitate, bonisq;

Doctrinæ, & præcisis dotibus ingenij.

Quos fixos voluit vestra, ô Patresq; Ducesq;

Cura hujus tanti judicij esse Deos:

Qui, quocunq; die fas sit jus dicere, fari,

Dent, dicant, tribuant jura cuiq; reo.

AT,

*At, ubi Sol quartas partes adduxerit anni,
Junxit vestra alios his quoq; cura, Duces.
Quattuor ex certa legistis nobilitate,
Auxilioque me consilioq; juvat,
Præstantes magnosq; homines, quos CONSILIARIOS
Nomino TERRESTRES; si ferat id Latium;
Tum, quem dat celebris VARNÉA ACADEMIA:
Et urbs quos
Incluta ROSTOCHIUM WISMARIUMQUE,
viros
Egregios; Et sede Ducis GUSTROVIA fulgens:
Junxit vestra alijs hos quoq; cura, Duces:
Qui iussi properent Sternbergam, tempora Phæbus
Bis bina impleto ut limite certa notat.
Actum judicium solemnè more celebrent,
Communiq; graves res ratione putent.
Nam velut attritu chalybis succenditur aer,
Indeq; suscipitur fomite flamma nitens:
Sic, ubi consilia in medium, pietate corusci,
Docti, prudentes sat benè cocta ferunt;
Ipsa licet fuerint contraria; sit tamen, ipso hoc
Attritu ut rebus splendida lux veniat.
Sed cum judicium res fortunæq; reorum,
Fama, decus, corpus, vita, salus subeant;
Sapè etiam causse verborum pondere magno
Vertantur: scriptis sapè rotetur honos:*

B 2

Nec

Nec non occurrant permulta negotia sepè,
In quorum cursu publica res agitur:
Provida vestra, DUCES, prudentia junxit & illos,
Summâ dicta fide & qui omnia facta notent.
Quos inter PRIMI DUO sunt, quos, voce notarum
Adjecta, ^{περί τούτων} lingua Pelasga vocat.
Hinc a SECRETIS DUO sunt: hinc QUATTUOR,
agmen
Qui hoc claudunt, quos nunc dicimus A M A-
NIBUS.

Nec tamen hic finis: nam, quid dicam, memorem vè
Insignes multa cognitione viros,
Quæis juris studium excellens, probitasq; perennes
Doctrinæ frondes implicuit capiti?
SEPTEM hi sunt: quos, cum curent res, acta, reorum,
PROCVRATORES Fama vocare solet.
Horum Primus qui est, illum, clementia, FISCO;
Privatis reliquos, vestra præesse jubet.
Hos præter, plures sunt clari, magnificiq;,
Doctorum eximijs dotibus aucti, alij:
Quæis placet afflictis succurrere, consilioq;
Res, timidosq; Umbros ritè juvare suo.
O augustum iudicium hoc, Patresq; Ducesq;!
Et dignum seclis innumerabilibus!
Jamq; NOVEMBER erat, cum lux duodena veniret
Mensis, tanti operis principio orta dies.

Con:

Continuò PROCERES DELECTI, iudicij queis
Cura futura esset, doctiloquiq; Viri,
Iustitia & sancti juris, Legumq; periti, &
Quacunq; Historie pagina narrat anus;
Conveniunt Sternbergæ, octavum ubi linea Solem
Signarat, lati templaq; sancta petunt.
Sternbergensis adest etiam plebs, atq; Senatus,
Et quicunq; illud suspiciebat opus.
Mox, I B, voce, D E U M LAUDAMUS, publicus
infit

Præcentor: populus, teq; fatemur, ait.
Organaq; intermiscetur, mulcentia mentes:
Additur & vario carmine dulce melos;
Quale solent doctis concentibus edere Musæ,
Cum celebrant summi facta stupenda Dei.
Et jam desierat cantus: sanctumq; anabathrum
Conscendit, jussus principe voce, sacer
Orator, MICHAEL GÜTZMERS, vir gravi-
tate

Præcellens, docto clarus & eloquio.
Hic, ubi flexanimis precibus cælos adisset,
Multa Deum pro operis multa salute rogans;
Adduxit MOSEN repetita in lege iubentem,
Iudicium in portis ordinet ut Populus.
Mellisluoq; suo jussum hunc sermone sequutus,
Terna, ait, hoc nobis sunt meditanda die:

B 3

Non

Non nasci ex terris, ceu fungos, iudicio qui
Præsunt, sed donum hos esse Dei Domini.
Nec jura esse uni dicenda; patere ea debent,
Inquit, pauperibus divitibusq; simul:
Deniq; quæ illorum sint partes, sancta verendi
Quæ sint à foræ credita jura fori.
Atq; hac ornatè tractans pius ibat in omnes
Motus, quos animi prodere cura potest.
Finierat Michaël, divina præco salutis:
Factaq; sunt iterum publica vota Deo.
Exemplò illustre est ad DICASTERIONITUM,
Vestra opera instructum, pectora dia, Duces.
Atq; hic à Vobis, Regum præclara propago,
Adsunt LEGATI, magnificiq; viri, (tus
Quos genus & proavum magnorum & propria vir-
Clarat, Marvicius, Linstovius, Stephanus.
Ex his MARVICIUS, generosi stemmatis heres,
Nestoreo doctus fundere verba sono,
Principiò meritò omnipotenti laude peracta,
Illum ipsum Themidi dedicat ipse locum.
Ac veluti quondam Salomon Rex, Davide natus:
Cum tibi sacraret maxima templa, Deus;
In gemitus omnesq; preces, conatibus imis,
Descendit, templo illi omnia fausta vovens:
Sic quoq; Marvicius veneratus numen, ab isto
Huic Themidos templo maxima queq; vovet.
Exci-

Excipit hunc STEPHANI LAURENTIUS; ora
diserta

Cui Deus, & virtus omnia summa dedit:
Nec minor in votis, precibusq; & fausta precando,
Commendatq; Dei vestraq; facta, Duces.
Hinc vestro, quem quisq; sibi selegerat, amplam
Judicij in sedem, nomine, UT ERG; locat:
Sancta monens, gra via immiscens, & dira mina-
tus,

Si quis iudicium hoc, non Domini esse putet,
Verum hominis, stulte q; suum: mora nulla, sacrata
Obstringit fidei se ordine quisq; suo.
Sicq; ubi commonitus solemnia, teste Jehova,
Dixerat, officium quisq; suum subijt.

CHRISTE Deus, cui iudicium Pater omne
potenter

Contulit; unde fluit iudicium omne bonum:
Tu da, iudicium hoc templum sit ut integritatis,
Sit, pietate calens, ara q; iustitia:
Mensura rerum recta venerabile sacrum,
Fonsq; boni largo flumine consilij:
Quod certus vera clypeus sit religionis,
Terrori reprobis, praesidioq; honis.
Quod praeuos perimat, vulpes ut amygdala amara
Gustata subita morte necare solent.

Cum-

Cum primis cui sit magna tua Gloria cura:
Nostra ipsum ut rursus gloria sit Patriæ:
Donec summa dies perituro illuceat orbi,
Teq; ad iudicium proferat, alme, tuum.
Sed quorsum abripior Genitrix, seu Filia vestra,
Magnanimi Heroës ô, Patriæq; Patres!
Tantis latitijs incedo, vestra ubi mecum,
Facto isto hoc mihi nunc prestita, facta puto.
Mirentur THEBAS alij, binarem vè CORIN-
THUM,

MOLES vè insanas, Nile profunde, tuas:
Aut CURRUS incedentes solo alite vento:
Mira Florentini vel PRATOLINA Ducis.
MAIUS OPUS VESTRUM HOC: liceat quo
ut pace fruisi
Perpetuum; hac humili voce fatigo Deum.
Idem & vos ditet, florentes pace beata,
Donis fortunæ, corporis, atq; animi:
Et faciat seros vos hinc vidisse nepotes:
His, Patriæ Patres, atq; valet, Duces.

Sequuntur nunc ejusdem materiæ car-
mina; suis Patronis quæq; inscripta.

REVE-

I.

REVERENDO,

Generoso, magnifico, nobilissimoq; Viro,

DN. MATTHIÆ v. Güntersbergi

Serenissimorum Ducum Megapolitano-

rum Consiliario intimo, Provincialisq; iudicij Præsidi

primo, Thesaurario Ecclesiæ Cathedralis Caminensis, in

Reichenbach / Falkenwalde & Buxler

hereditario,

Domino & Patrono meo colendo.

SI qua fides quondam prisco fuit addita seculo,
 Quod Dodonæo quercus nemore esse loquaces
 Finxit, & ambiguis incerta oracla dedisse
 Credidit: hoc certè Stellatum tempore montem
 Quis non crediderit verè factum esse sonorum. f

Hærulea dum regali de stirpe oriundi,

Magnanimi Heroes, illud par nobile fratrum,

Dux ADOLPH FRIDERICUS, JANq; ALBERTUS eundem

Esse volunt sanctam sedem iustiq; boniq;?

Olim, cum recutitorum fraude atq; malignis

Puncturis Domini panis fudisse liquorem

Sanguineum visus fuit; hac ætate sonorus

Fortè fuit mons hic stellatus: quippe, quod illas

Crassa superstitio hic nunc est, nil fictum & inane.

Nulla superstitio hic nunc est, nil fictum & inane,

Quale vel anfractu in montis persæpè jocosa

Vox repetita solet memorare; aut quale videmus

Sæpè oculos hominum perstringere, vera putantes

Quæ formare potest non raro ars præstigiatrix.

Nil tale hic, nil hic fictum, nil fallum & inane.

Tu sanctæ Themidos STERNBERGA, habitatio facta es:

Tu iusti templum: tu conda & proma salutis

Civilis: tu veri index, falsiq; magistra.

C

Cedite

Cedite vaniloquæ quercus: Harmonia templa
Cedite: Trephonij antrum, vocalesq; columbæ
Cedite: sunt sancta hic, sunt hic oracula vera,
Quid iustum & rectum, quid honestum, edentia, quid non:
Quo pietas, quo sit virtus, quo gloria honore
Mactanda, aut pœnis quis sit mulctanda maligna
Improbilas: Themidos sunt hæc oracula vera.

Vah! decus immensum, & mirè decus admirandum!
Stella fit oraculum; mons fit vocalis: utrumq;
Te, GUNTERSBERGI generose atq; inclute, certis
Disponente modis: tibi quos Lex, regula iusti,
Jam pridem insculpsit, quosq; experientia pridem.
Te docuit, rerum quæ est una & sola magistra:
Dum tibi commendat spartam hanc celsissimus Heros
ADOLH-ERIDRICUS; decus immortale verenda
Justitiæ; nostri scutum regale Lycei.

Salve, justitiæ præses, salve inclute, salve
MATTHIA! Regum Heruleûm tibi stemmate nati
Fratres, Heroum par nobile, lumine blando
Applaudunt: tibi surgit honos, celsissima quæ se
Megalaburgiaca extendit: tibi mœnia, sylvæ,
Ruraq; gratantur: tibi non moritura corollæ
Varnus oloris amans & Cygni munera necunt!

CHRISTE Deus, cujus manibus stant regna, ducatus,
Omneq; iudicium: tu nostros, magne, serenos,
CHRISTE, Duces dextra invicta & felice tuere:
Tu defende tuos: tu, quod nunc incipit, alium,
Iudicium rege justitia, tege numine sancto,
Consilijq; boni prudenti afflamine dona:
Tum; pia cura Ducum voluit quos esse; ministris,
Condisq; & Promis Themidos, sis, quæso, benignus:
Et GUNTERSBERGIo benè dic, benè facq; perennè!

f.
JOANNES SIMONIUS M.

Rhet. in Academia Megapol. P.P.

Steinberga 16. Nov. 1622.

Gene

II.

Generoso, Magnifico, nobilissimoq; viro,

DN. PASCHASIO von der Lütke/
 Reverendissimi, Illustrissimi & Præcellis-
 simi Principis & Domini, Dn. JOAN-ALBERTI,
 Coadjutoris Ratzeburgensis, Ducis Megapolitani, &c. Con-
 siliario, incluti Provincialis judicij Megapolitani
 Præsidi,

Domino & Mæcenati meo colendo.

LUHIADE, cui maternum genus atq; paternum
 Incendit Virtus longos servata per annos;
 Quodq; tuo illustras decore & præstantibus ausis:
 JAN-DUCIS-ALBERTI; Dominum quem
 Vandala honorat

Tellus, cui surgit Nebelæ & nostri accola Varni,
 Consilium: Et tibi Jova Deus, tam Principe cello
 Suppeditante, dedit, præclari Præsès ut esses
 Alter judicij: quo non præstantius orbe hoc
 Megalaburgiaco, aut quid majus: religionem
 Excipio: fulget: nec enim mons Siculus. olim
 Incensus, rutilis vicina per æquora flammis
 Sparsis, tam illustri nituit splendore, ut hoc ipsum,
 Quod pia cura Ducum pulcro conamine, magnis
 Sumtibus, herœa instaurat virtute, verendum
 Judicium. celebris Mausoli cippus ut olim
 Extiterit, longè hic ardor jus fasq; tuendi
 Exuperat, centena ut Mausolœa fuissent.
 Non erenim est Hominis: Domini est, vitamq; necemq;
 Qui dextra fert; qui injustos ad tartara trudit;
 Hujus judicium est. ô res palmaria, & ampla,
 JOVA implere vices in justis lance regenda
 Atq; æqui atq; boni! ô te faustum ac nobile sanguen

C 2

LUHIA-

LUHIADUM, PASCHASI! an non fers gaudia præ te,
Cum tibi defertur non contemnenda Voluptas,
Atq; etiam votis sapiens quam tu omnibus optes?
Erigere afflictos, pressis jus dicere, famam
Conservare bonis, infontibus esse saluti.
Terrori nocuis, scelus omne nefasq; malignum,
Aut muleta, aut capite, aut vinculis cohibere vel antro.
An, quia res tantas vigilem patrare laboris
Invidiæq; est immensa, plenumq; pericli,
Multa animo volvis? teq; anxia cura fatigat?
Recta ista est tua cura. ast curam viribus hisce,
Scis, non posse exanclari. est hæc, propria JOVÆ
Est ratio hæc: si tu commissa negocia curas,
Ut curet Deus ipse, tua quæ mente recurrunt,
Curas, & finem optatum his imperriat; aut ut
Nonnunquam assiduas juvet intermittere curas.
Et requiem duro interdum miscere labori:
Præcipit has natura vices: nec semper oberrant,
Collectum flores per roscida prata, Napeæ,
Nec tauros semper tenet arctos curvus arator.
Hæc tu, LUHIAD E, meditaberis. Ergo libenter
Ab nimij animi duc curis: cede vocanti
Et pare JOVÆ: augusti sententia de te
Quæ est JAN. - ALBERT I, hanc sequere: hanc amplectere lætus.
Nos cœlo interea flagrantia vota feremus
Pro te: qui tibi, LUHIAD E, concessit honores
Tantos, idem ut te firmet, teq; expleat annis;
Atq; omni faciat semper te ex parte beatum.
Sæpè tuum nomen reperentes audiet Arnus,
Vicinumq; echò in are respondebit amœnæ.

f.
JOANNES SIMONIUS M.

Rostochij 7. Apr. 1522.

Magni-

III.

Magnifico, CL. consultissimo, amplissimoque
Viro,

DN. CHRISTPHORO vom Hagen/

Jurisconsulto excellenti,

Summi Serenissimorum Ducum Mega-
politanoꝝ Dicaſterij aſſeſſoꝝ & Conſiliario
primario,

Domino Mæcenati meo colendo.

*Hæcenus exili stellarum in monte micabat
Nec Sol, nec Phæbe, nec bona stella
Jovis.*

Quamprimum huc transfert Dux ADOLPHUS
FRIDERICUS

JANUS & ALBERTUS nobile judicium:

Cujus, tu illustris, clarissime CHRISTOPHORE, es
pars:

Sol lucem; noctem Cornigera irradiat;

Ibant sideribus gratatum sidera: mactæ

HAGENI! tanties qui quoque causa Boni.

f.

JOANNES SIMONIUS M.

C 3

CL.

IV.

CL. VIRO,

DN. PETRO VVASMUND,

Jurisconsulto eximio,

Summi Serenissimorum Ducum Megapolensium Dicastrii aessori & Consiliario,

Amico meo colendo.

Roscida, ceu, pleno cū splendet, Cynthia, cornu,
 Eximium cœli decus est, superatq; minores
 Orbis luce sua; haut aliter THEMIS aurea
 mundi

Est ornamentum; nec tam præstabile quicquam
 Rebus in humanis, quas priva aut publica cura
 Sustineat, quàm justitia est, persplendida virtus,
 Improba non hæc est astutia, pectine cujus
 Subtili texas, quibus haut. benè pectora cauta
 Retibus illaquees: non est maleuada Tyrannis:
 Non commentum hominum: genuina est omnipotentis
 Filia; qui solus justus vult omnia sanctâ
 Lance gubernari Themidos, seu lucida cœlum
 Lumina quâ circum sua fert, seu magna patentes
 Quâ tellus campos extendit, justitiæ nil
 Hic vult esse expers. ô regna urbesq; beatas,
 Divino quibus hæc concessa est munere diva!
 Et vos, Heruleum sanguen, duo lumina nostri
 Orbis, regia stirps, quibus hæc Meglaburgica parent,
 ADOLPH-FRIDRICE, & JAN-ALBERTE, incluta proles
 Magnorum Heroum, macti! vos justitiæ ardor,

In.

In pejus; vel fraude Eridos culpavè ruentis;
In tantas animat, tantisq; Heroibus aptas,
Curas, quas nunc sanctum in DICASTERION omnes
Regali studio convertitis atq; labore.
Macti! nulla dies veltrum unquam huic eximet ævo
Tàm sanctum pietatis opus, dum cœlum erit ingens.
Hujus te partem, Doctorum gloria, PETRE
WASMUNDE, eximius Princeps, celsissimus heros,
JAN- ille ALBERTUS, nostri tutela Lycœi,
Cum velit esse; ac te his ipsis, qui jura ministrent,
Qui dicant, quiq; observent, adscripserit, illi
Justitiæ tàm præclaro ordini; ubi incluta vobis
Virtutum omnigenum largè est patefacta palæstra;
Quis tibi non faveat? quis non grateetur? en ipsa,
Quæ tibi Docturâ ornarunt caput, ardua rerum
Cognitio, justi studium, mens provida, recti
Intrepidus fervor, linguæ facundia cultæ,
En tibi sunt præstò: calathis tibi lilia plenis
Insternunt, istoq; tuo lærantur honore:
Et tibi nobiscum felicia quæq; precantur.
Tu fruire his, WASMUNDE, diu, dum sidera nocte
Fulgébunt rutilâ, fuerit dum florida terra:
Et tua se seros virtus extendat in annos!

f.

JOANNES SIMONIUS M

Rostockij 6. Augu.

1622.

Orna

V.
Ornatissimo Viro,
DN. VALENTINO STRELENIO,
summi Serenissimorum Ducum MEGA-
POLENSIUM Dicasterij Prononotario primo,
& Registratori, affini & amico meo
colendo.

*Um lepida, nostri quæ littora sæpius Armi
Sua vicrepis hilarant carminibus,*

CHARITES

STRELENIUM, maclum donis virtuteq; primum
Audissent charto-judicij phylacem;
Heruleo quod par fratrum de stemmate creti
Fixerunt Stelle in vertice judicium:
Byzant I, ajebant, fuit olim gloria magna,
Si cuiquam Archivi credita cura foret.
Est hic & Regum soboles, est curia Regum:
STRELENI, obscura hant & tua laus fuerit!

f.

JOANNES SIMONIUS M.

II.

Generoso, Magnifico, n

DN. PASCHASIO

Reverendissimi, Illustris-
simi Principis & Domini, Dn. J

Coadjutoris Ratzeburgensis, Ducis
filiario, incluci Provincialis ju-
Prasidi,

Domino & Mecenati

LUHIADE, cui maternu
incendit Virtus longos. S
Quodq; tuo illustras deco
JAN. DUCIS-ALB

Vandala h

Tellus, cui surgit Nebelæ & nostri ac
Consilium: Et tibi Jova Deus, tam P
Suppeditante, dedit, præclari Prasēs.
Alter judicijæ quo non præstantius orb
Megalaburgiaco, aut quid majus: rel
Excipio: fulget: nec enim mons Sicul
Incensus, rutilis vicina per æquora fla
Sparsis, tam illustri nituit splendore, u
Quod pia cura Ducum pulcro conamir
Sumtibus, herõa instaurat virtute, ve
Judicinm. celebris Mausoli cippus i
Extiterit, longè hic ardor jus fasq;
Exuperat, centena ut Mausolæa fuisse
Non etenim est Hominis: Domini est,
Qui dextra fert; qui injustos ad tartara
Hujus judicium est. ò res palmaria, &
JOVA implere vices in justu lance re,
Atq; æqui atq; boni! ò te faustum ac n

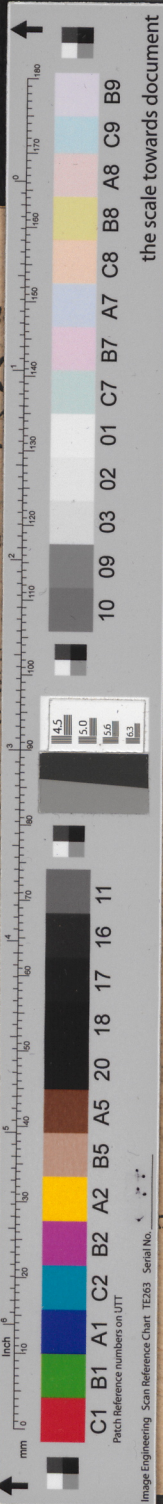
C

viro,
er Sûber/
Præcellis-
LBERTI,
, &c: Con-
titani

paternum,
os;
ibus ausis:
anum quem.

mq;

LUHIA-

the scale towards document

Image Engineering Scan Reference Chart T238 Serial No.